

Aleksander Fredro

Zemsta

reżyseria Michał Zadara

premiera 19 kwietnia 2024

ZEMSTA
JAKIEJ CHCIAŁBY
FREDRO

Teatr Komedia #niepoważninaserio

**„...Wdzięczność ludzi, wielkość świata -
Każdy siebie ma na względzie,
A drugiego za narzędzie..”**

Północne Centrum Sztuki – Teatr Komedia

ul. Juliusza Słowackiego 19a
01-592 Warszawa
widownia@teatrkomedia.pl

Kasa Teatru

tel. (22) 833 68 80
bilety@teatrkomedia.pl

Godziny pracy kasy

poniedziałek – sobota: 10:00–14:30 i 15:00–18:00
niedziela 15:00–18:00
oraz zawsze godzinę przed spektaklem

www.teatrkomedia.pl

zajrzyj do nas!

Zemsta, czyli sztuka, w której nie chodzi o mur graniczny. Opowieść o władzy, miłości, pieniądzu i marzeniach. Klasyczna komedia XIX-wieczna, arcydzieło literatury polskiej, we współczesnej inscenizacji Michała Zadary. Historia pełna inteligencji i elegancji, ale też przemocy.

Trwa walka o nieruchomość między Cześnikiem i Rejentem. Obaj są bezlitośni i mają nadzieję, że władza wyleczy ich z potwornej samotności. Sztuka tamszona od 150 lat przez pocziwe inscenizacje odradza się w Teatrze Komedia jako bezkompromisowy konflikt o majątek i wpływy. *Zemsta* to sztuka o problemach duchowych bogatych ludzi i o ich nienasyceniu. W świecie zemsty potencjał przemocy jest zawsze wysoki. I czasami przemoc wybucha z byle jakiego powodu, a w spory angażowane są kolejne pokolenia.

Zemsta reżyserowana przez Michała Zadarego zrywa z podejściem „szlachetnie, czyli nudno i po literach” albo „radikalnie, czyli napisane raz jeszcze”. To inscenizacja współczesna, w światłach wielkiego miasta. Ale z drugiej strony to również *Zemsta* bez skrótów, grana wierszem zgodnie z zapisem, „nieprzepisana” na nowo – i taka, jakiej chciałby Fredro: z branyimi na poważnie, skomplikowanymi i żywymi postaciami, których śmieszność potęguje często tragizm.

Jeśli myślicie, że w *Zemście* wszystko dzieje się z powodu sporu o mur dzielący na dwie części zamek zamieszkały przez Cześnika i Rejenta, to u nas dowiecie się, jak było naprawdę. Bo mur nie odgrywa u Fredry najważniejszej roli fabularnej, jest tylko przykładem napiętej sytuacji. Wszystko może być pretekstem do wybuchu przemocy – nawet kilka cegieł.

Aleksander Fredro

Zemsta

REŻYSERIA
Michał Zadara

SCENOGRAFIA
Robert Rumas

KOSTIUMY
Pola Gomółka

REŻYSERIA ŚWIATŁA
Artur Sienicki

CHOREOGRAFIA
I RUCH SCENICZNY
**Ewelina Adamska-
-Porczyk**

WALKI
Dawid Fajer

ASYSTENCI REŻYSERA:
**Maksymilian Nowak,
Filip Płuciennik**

ASYSTENTKA
KOSTIUMOGRAFKI
Agnieszka Malicka

WYSTĘPUJĄ

Maciej Stuhr
(Papkin)

Arkadiusz Brykalski
(Cześnik)

Bartosz Porczyk
(Rejent)

Barbara Wysocka
(Podstolina)

Filip Lipiecki
(Wacław)

Paulina Szostak
(Klara)

Monika Cieciora
(Śmigalski)

Mikołaj Woubishet
(Dyndalski)

Damian Mirga
(Perełka, Ochroniarz,
Barman)

Robert Ostolski
(Mularz I)

Paweł Stefaniak
(Mularz II)

Krzysztof Iwański
(Mularz III)

KIEROWNICZKA PRODUKCJI
Justyna Pankiewicz

REALIZACJA AUDIO/VIDEO
Marcin Bociński
Mateusz Bagiński
Olga Rojek

KIEROWNIK TECHNICZNY
Marcin Gajewski

KIEROWNIK OBSŁUGI SCENY
Paweł Stefaniak

GARDEROBIANE
Katarzyna Adamczyk
Irmína Kurowska

PRODUKCJA
Marta Kostoń
Robert Ostolski
Ewa Piórek

REALIZACJA ŚWIATŁA
Donald Klepczarek
Marek Klepczarek
Jakub Szafran

MONTAŻYŚCI SCENY
Krzysztof Iwański
Grzegorz Laskus
Mikołaj Gurdek-Szkudlarek
Hubert Gurdek-Szkudlarek

INSPICJENT
Robert Ostolski

Dobrochna Ratajczakowa

Zemsta Z fimfą czy bez fimfy?

Zemsta – jak wszystkie klasyczne komedie – zaczyna się realnie, a kończy idealnie. Realnie – a zatem otwierają ją przeszkody piętrzące się na drodze do upragnionego związku dwojga młodych; idealnie – więc zamyka ją happy end, spełnienie tego, co początkowo wydawało się tak trudne do osiągnięcia lub wręcz nieziszczalne. [...]

*

Oto na drodze do małżeństwa Wacława i Klary, mieszkańców dwóch części starego zamku, staje zadawniona niechęć (nawet nienawiść – motyw bardzo stary, pojawiający się na przykład w *Romeo i Julii* Shakespeare'a, 1597 czy w *Sarmatyzmie* Franciszka Zabłockiego, 1785) między ojcem chłopaka (Rejent) i stryjem dziewczyny (Cześnik) – jej prawnym opiekunem. Klara nie zgadza się na potajemny ślub, ale narastające komplikacje (od starcia ludzi Cześnika z murarzami Rejenta, przez „niewolę” Wacława u Papkina, po późniejszy pojedynek między wrogami) zmuszają ją do akceptacji nieokreślonego bliżej planu Wacława, podążania do celu „manowcami”. O pomoc prosi swoją daleką krewną, jeszcze powabną i bogatą wdowę Podstolinę, która ma zostać żoną Cześnika. Nie wie, niestety, że Podstolina jest dawną kochanką Wacława i zamiast przyjaciółki zyskuje rywalkę. Poznawszy bowiem w synu Rejenta swego utraconego ongi księcia, piękna wdówka decyduje się wyjść za niego za mąż i z obozu Cześnika przechodzi do obozu Rejenta. Ten, zachwycony perspektywą pogrzebienia wroga, fatalnie (dla siebie) formułuje intercyzę przedślubną: zgodnie z zapisem strona zrywająca płaci niemałą kwotę za odstąpienie od związku.

*

Klauzula okaże się wybawieniem dla Podstoliny. Wściekły Cześnik, który tylko przypadkiem, dzięki Papkinowi wysłanemu do Rejenta z wyzwaniem na pojedynek, dowiaduje się o zdradzie, w rewanżu za wydarcie posażnej (jak mniemał) wdówki, żeni Klarę z Wacławem. Plastrem na rany dwóch przeciwników okaże się w finale podwójny majątek Klary, który stanie się fundamentem powszechnej zgody.

ZDJĘCIA PROMOCYJNE **Marek Zimakiewicz**

PLAKAT zdjęcie **Marek Zimakiewicz** · identyfikacja **Elipsy**

KOMUNIKACJA I PROMOCJA **Anna Andraka** · **Agnieszka Butowska**
Anna Hautz · **Łukasz Orłowski** · **Justyna Piliszek**

Partnerem premiery są **Miejskie Zakłady Autobusowe w Warszawie**.

Sesję fotograficzną towarzyszącą spektaklowi zorganizowaliśmy w należącej do Miejskich Zakładów Autobusowych żoliborskiej "Hali B" – przed laty jednego z głównych ośrodków napraw pojazdów warszawskiego "zbiorkomu".

*

Rachunek zysków i strat jest w komedii nader znamienity: największe straty pozostają udziałem Cześnika – pozbawiony szansy bogatego ożenku płaci nie za swoją ucztę weselną, a rogami, których chciał uniknąć, zostaje obdarzony przez Wacława jeszcze przed ślubem; oddaje majątek Klary, którym zarządzał jako opiekun bratanicy, w dodatku musi pogodzić się z wrogiem, który dotąd stanowił stały fragment jego egzystencji i ubarwiał mu życie. Wymuszona zgoda nie jest za to przegraną Rejenta. Wprawdzie nie zdały się na nic jego pułapki na Cześnika, ale ogólny rachunek wypada dla niego korzystnie – nie zapłaci Podstolinie (uczyni to Klara), a w perspektywie ma cały zamek jako przyszłą własność rodziny. Na plus wypada również Klara – chociaż ofiarowuje Podstolinie 100 tys. „odstępnego” za Wacława, lecz zyskuje upragnionego męża. A Podstolina – z pozbawionej majątku wdowy w jednej chwili staje się znów godną zainteresowania partią. Najciekawszy jednak pozostaje rachunek Papkina – wypada bowiem na zero. To jedyny bohater, który nic nie zyskał, nic nie stracił. Może tylko pewność, że nie został otruty przez Rejenta „w lampce wina” i nie musi zaraz umierać, ale zapewnienie Wacława neutralizuje jedynie okrutny żart Cześnika. [...]

*

Tytuł utworu jest zawsze swoistą wypowiedzią o wypowiedzi (więc o dziele), bywa też (jak w tym przypadku) czynnikiem jego interpretacji. Przecież zemsta jest w sumie chybiona, obie fimfy nie trafiają w cel, żaden z przeciwników nie pognębił drugiego, co stawia w stan podejrzenia archaiczną ideę „oko za oko” i jej polski obraz archetypowy – walkę dwóch spośród braci szlachty. Zemsty po prostu nie ma, w puste miejsce – zgodnie z prawami gatunku – wchodzi szczęśliwy finał.

Powyższe fragmenty pochodzą z przygotowywanej do druku w Instytucie Teatralnym im. Zbigniewa Raszewskiego monografii prof. Dobrochny Ratajczakowej *Dzieje komedii polskiej*, t. 2.

Twórczynie i twórcy

fol. Marek Zimkiewicz

Michał Zadara

Uznawany za jednego z najwybitniejszych inscenizatorów polskich dramatów klasycznych. Jego unikalne podejście do klasyki i nowatorskie metody reżyserskie niosą świeże spojrzenie na dzieła klasycznych dramaturgów. Jest pierwszym reżyserem, który wystawił w całości *Dziady* Adama Mickiewicza,

prezentując je jako głębokie, wielowarstwowe dzieło o ogromnym znaczeniu kulturowym i historycznym, wrywając je z kontekstu patriotyczno-martyrologicznego. Pracował na najważniejszych scenach w Polsce, takich jak: Teatr Stary w Krakowie, Teatr Narodowy i Opera Narodowa w Warszawie, Teatr Powszechny w Warszawie, Teatr Polski we Wrocławiu oraz Teatr Wybrzeże w Gdańsku. Jego międzynarodowa kariera obejmuje również projekty w HaBimah w Tel Awiwie, Schauspielhaus w Wiedniu, Maxim Gorki Theater oraz Komische Oper w Berlinie. Zadara z sukcesem inscenizował także międzynarodową klasykę, w tym dzieła Schillera, Shakespeare'a, Brechta, Eurypidesa i Sofoklesa, co potwierdza jego wszechstronność jako reżysera. Jest także współtwórcą CENTRALI, zespołu tworzącego innowacyjne dzieła przekraczające granice dziedzin sztuki. Założył Instytut Prawa Performatywnego – zespół łączący analizę i interwencję prawną z performansem. Zadara regularnie pisze teksty o polityce i kulturze dla portalu www.krytykapolityczna.pl. Wykładał tragedię grecką na Wydziale Filologii Klasycznej w Swarthmore College, a obecnie prowadzi zajęcia w Akademii Sztuk Teatralnych w Krakowie oraz na Uniwersytecie Warszawskim. Jego prace, charakteryzujące się głębią analizy i wizualną innowacyjnością, ciągle wpływają na kształt sztuki teatru w Polsce.

Robert Rumas

fol. Jantia Rumas

Artysta, kurator, projektant przestrzeni wystawienniczych i scenicznych w galeriach i muzeach, scenograf teatralny. Urodzony w 1966 roku w Kielcach, w 1991 roku ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Gdańsku na Wydziale Malarstwa oraz w pracowni multimedialnych. Zainteresowany problematyką społeczeństwa jako obiektu manipulacji w kontekście pojęć dotyczących ekonomii, religii, narodu czy rasy. Od początku twórczości poddaje krytyce polski katolicyzm, jego powierzchowność i obłudę. W wielu wypadkach jego język artystyczny oparty jest na kiczu, który łączy z symboliką „narodową”. Religia jest tu jedynie elementem skomplikowanej struktury, równie ważnym, co ekonomia, polityka czy dysfunkcje społeczne. Innym wątkiem twórczości i poszukiwań Rumasa jest eksploracja i projektowanie alternatywnych modeli społecznych. Odważne gesty, które podejmuje, polegają często na kreowaniu tymczasowych przestrzeni indywidualnej wolności, w czym przejawia się anarchistyczny rys jego działań. Rumas uważany jest obok Katarzyny Kozyry, Artura Żmijewskiego, Pawła Althamera i Zbigniewa Libery za jednego z najważniejszych przedstawicieli nurtu sztuki krytycznej w Polsce lat 90. Prezentował swoje prace w znaczących galeriach w Polsce m.in.: w Zachęcie Narodowej Galerii Sztuki, w Centrum Sztuki Współczesnej w Warszawie, Muzeum Sztuki w Łodzi, Muzeum Narodowym w Warszawie oraz Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie. Brał udział w wielu ważnych wystawach międzynarodowych m.in. w Kunst- und Ausstellungshale w Bonn, Moderna Musset w Sztokholmie, Centrum Sztuki Współczesnej w Moskwie, Kunsthalle w Wiedniu, Berlinie, Hamburgu i Bochum, Muzeum Sztuki w Zagrzebiu oraz Ludwig Muzeum w Budapeszcie. Jego prace znajdują się w wielu kolekcjach sztuki współczesnej w Polsce i poza jej granicami. Jest autorem wielu aranżacji i organizacji przestrzeni prezentacji sztuki współczesnej. Współpracował z wieloma polskimi i zagranicznymi kuratorami i kuratkami m.in.: Dorotą Monkiewicz, Anią Rottenberg, Jarosławem Suchanem, Hanną Wróblewską, Danielem Muzyczukiem, Joanną Zielińską i Bojaną Pejić w najważniejszych instytucjach w Polsce m.in.: w Zachęcie Narodowej Galerii Sztuki w Warszawie, Ośrodku Dokumentacji Twórczości Tadeusza Kantora „Crikoteka” w Krakowie, Muzeum Narodowym w Warszawie, Muzeum Sztuki w Łodzi a także z m.in.: Ludwig Muzeum w Budapeszcie, Kunsthalle w Bochum, Muzeum Sztuki Współczesnej w Zagrzebiu. Równolegle

do swojej twórczości artystycznej od 2004 roku zajmuje się organizacją przestrzeni i scenografią w spektaklach multimedialnych, teatralnych i operowych. Na stałe współpracuje z reżyserami: Michałem Zadarą i Pawłem Łysakiem oraz reżyserką Martą Górnicką. Scenografie i organizacje przestrzeni teatralnych w/g swoich projektów realizował w: Teatrze i Operze Narodowej w Warszawie, Teatrze Powszechnym w Warszawie i Nowym Teatrze w Warszawie, Teatrze Starym w Krakowie, Teatrze Polskim i Teatrze Współczesnym we Wrocławiu, Teatrze Polskim w Poznaniu, Teatrze Polskim w Bydgoszczy, Teatrze Wybrzeże w Gdańsku oraz w Maxim Gorky Theater - Berlin, Komische Oper w Berlin i Staat Theater – Braunschweig, W roku 2015 roku otrzymał prestiżową nagrodę im. Katarzyny Kobro za całokształt twórczości przyznaną przez Akademię Artystów Polskich w Muzeum Sztuki w Łodzi. W roku 2020 był kuratorem wystawy „Zmiana ustawienia – Polska scenografia teatralna i społeczna XX i XXI wieku”, w „Zachęcie” Narodowej Galerii Sztuki w Warszawie. O scenografii mówi: „Scenografia nie jest sztuką autonomiczną – jest częścią inscenizacji, wydarzenia, performansu – niezależnie od tego, czy powstaje w gmachu teatralnym, galerii, kościele, czy na ulicy. Mieszka w Nowej Wsi pod Warszawą.

Pola Gomółka

Kostiumografka z wieloletnim doświadczeniem filmowym. Absolwentka dziennikarstwa w Wyższej Warszawskiej Szkole Humanistycznej. Tworzy kostiumy do spektakli, filmów, reklam. W 2023 roku otrzymała tytuł Kostiumografa Roku przyznawany przez Media Marketing Polska. Jest autorką kostiumów do

spektakli Macieja Kowalewskiego: Wąsy w OCH-Teatrze, Kredyt w Teatrze Polonia, Żeglarz w Teatrze Dramatycznym w Płocku. Tworzyła kostiumy do filmów: *Za duży na bajki* w reżyserii Khristofera Russa, *Szczęścia chodzą parami* w reżyserii Bartka Prokopowicza, *Miało cię nie być* w reżyserii Kuby Michalczuk, a także do serialu *Kłara* w reżyserii Łukasza Jaworskiego oraz wielu innych produkcji i projektów. Pasjonuje się modą i podróżami, w pracy ceni dbałość o szczegóły oraz zabawę formą.

Artur Sienicki

Urodzony w 1975 roku w Warszawie. Absolwent Wydziału Psychologii Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawskiej Szkoły Fotografii oraz Państwową Szkoły Filmowej w Łodzi na Wydziale Operatorskim. Projektuje światło i wideo w teatrach w Polsce i za granicą – m.in.: w Teatrze Wielkim – Operze Narodowej, Operze Wrocławskiej, Staatsoper w Berlinie, Komische Oper w Berlinie, Teatrze Narodowym w Warszawie, Teatrze Polskim we Wrocławiu, Teatrze Polskim w Bydgoszczy, Teatrze Starym w Krakowie, Teatrze Powszechnym w Warszawie, Maxim Gorky Theater w Berlinie. Współpracuje z uznanymi reżyserami m.in.: Barbarą Wysocką, Michałem Zadarą, Agnieszką Błońską, Martą Górnicką. Jest autorem zdjęć do nagradzanych filmów krótkometrażowych, fabularnych i dokumentalnych oraz teledysków.

foto: Ruby Yeo

Ewelina Adamska-Porczyk

Od 2006 do 2018 roku aktorka Teatru Muzycznego Capitol we Wrocławiu, obecnie współpracująca gościnnie. Debiutowała w spektaklu *Piotruś Pan* w reżyserii Janusza Józefowicza. Ma na swoim koncie ponad 70 realizacji, głównie na scenie Teatru Capitol we Wrocławiu, w tym m.in.: koncerty i gale w ramach Przeglądu Piosenki Aktorskiej. Zagrała m.in.: Albertynkę w spektaklu *Operetka* w reżyserii Michała Zadary, Connie w *A Chorus Line* w reżyserii Michaela Bennetta, Hellę w *Mistrzu i Małgorzacie* w reżyserii Wojciecha Kościelniaka, Ariel w *Po Burzy Szekspira*, Żabę w *Ja, Piotr Riviere* autorstwa Agaty Dudy-Grac, Kitty w *Trzech Muszkieterach* w reżyserii Konrada Imieli, France Gall w *Kocham cię. Ja ciebie też nie. Serge Gainsbourg* w reżyserii Cezarego Studniaka czy Roxie Hart w *Chicago* w reżyserii Wojciecha Kościelniaka. Współpracowała również przy spektaklach tanecznych z Jarkiem Stańkiem (*Swing*) oraz Izadorą Weiss-Grzebińską (*Eurazja*). W 2016 roku została wyróżniona w corocznym „Subiektywnym Spisie Aktorów Teatralnych” Jacka Sieradzkiego. Jest autorką choreografii do spektakli Wojciecha Kościelniaka: *Tak jest* na podstawie piosenek Jacquesa Brela, *Operetka* w Teatrze Dramatycznym w Warszawie, *Chłopi* w Teatrze Muzycznym w Gdyni, *Chicago*, *Pretty woman* w Krakowskim Teatrze Variete, *Błaszany Bębenek* w Teatrze Muzycznym Capitol we Wrocławiu, *Śpiewak Jazzbandu* w Teatrze Żydowskim w Warszawie, *Kapitan Żbik i żółty saturator* w Teatrze Syrena, *Kombinat* w Teatrze Muzycznym w Poznaniu czy dyplomu studentów Akademii Teatralnej w Warszawie pt. *Przybysz*. Przygotowała również choreografię do: *Rodziny Addamsów* w Teatrze Muzycznym w Gliwicach w reż. Jacka Mikołajczyka, *Kocham cię. Ja ciebie też nie. Serge Gainsbourg* w reżyserii Cezarego Studniaka w Teatrze Capitol we Wrocławiu, dyplomu studentów Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej *Believe me you fool* w reżyserii Cezarego Studniaka oraz podjęła współpracę choreograficzną przy *Dziadach części trzeciej* w reżyserii Michała Zadary, dla którego przygotowała również choreografię do *Krakowiaków i górali* w Teatrze Muzycznym w Gdyni i *Zemsty Nietoperza* w Teatrze Narodowym w Warszawie. W 2023 roku w Teatrze Syrena w Warszawie wyreżyserowała spektakl *SIX*, w którym jest też autorką choreografii. W 2021 roku Kapituła Nagrody im. Aleksandra Bardiniego na 41. Przeglądzie Piosenki Aktorskiej przyznała jej dyplom mistrzowski. Między próbami do kolejnych produkcji poświęca czas dwóm wspaniałym synom i relaksuje się przy dobrych książkach.

foto: Marek Zimkiewicz

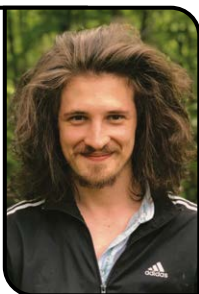
Dawid Fajer

Sportowiec, kaskader szkoleniowiec, specjalizuje się w walce w bliskim kontakcie. Twórca autorskiego programu walki i obrony w bliskim kontakcie, opartego na 20-letniej osobistej wiedzy praktycznej i metodycznej. Doświadczenie zdobywał szkoląc się i pracując w Stanach Zjednoczonych, Francji, Holandii, Anglii, Izraelu. Od 2007 roku swoją wiedzę przekazuje w trakcie procesu przygotowań aktorów oraz udzielając konsultacji na potrzeby filmu i teatru.

Maksymilian Nowak

Filolog włoski, reżyser, dramaturg, student reżyserii Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie. Współpracował między innymi z Teatrem im. Kochanowskiego w Opolu, Teatrem im. Modrzejewskiej w Legnicy, oraz Teatrem Powszechnym w Warszawie. Uwielbia literaturę skandynawską, seriale komediowe i psy.

fol. Kamila Brodacka

fol. Alicja Michalska

Filip Płuciennik

Członek Fundacji „Kultura nie boli” i Instytutu Prawa Performatywnego. Studiuje na Wydziale Artes Liberales Uniwersytetu Warszawskiego. Współautor scenariuszy spektakli *Odpowiedzialność* (Teatr Powszechny im. Z. Hübnera w Warszawie) i *Cisza* (Muzeum Powstania Warszawskiego). Współtworzył cykl Big Books Live. Książka na żywo, brał udział w organizacji Big Book Festival w 2023 roku. Prywatnie zapalony gitarzysta, miłośnik książek i kawy oraz – od czasu do czasu – sportowiec.

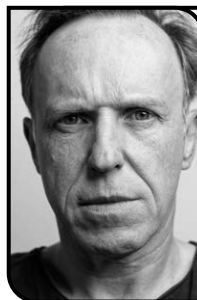
Aktorki i aktorzy

Maciej Stuhr

Urodził się w 1975 roku w Krakowie. Ukończył psychologię na Uniwersytecie Jagiellońskim i studia aktorskie w krakowskiej Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej. Zadebiutował na dużym ekranie u Krzysztofa Kieślowskiego w *Dekalogu X* jako 13-latek. Szybko stał się niezwykle wszechstronnym aktorem realizującym się w filmie i teatrze najwyższej artystycznej rangi, ale także w produkcjach popularnych. W latach 2008-2019 współtworzył zespół Nowego Teatru w Warszawie. U Krzysztofa Warlikowskiego zadebiutował w 2007 roku w przedstawieniu *Anioły w Ameryce*. Od tamtej pory stworzył role, które weszły do kanonu polskiego teatru w *(A)pollonii*, *Końcu* czy *Francuzach*. Grał także w spektaklach m.in. u Andrzeja Wajdy, Krzysztofa Garbaczewskiego i Anny Smolar. Przez ponad 15 lat występował u boku Krystyny Jandy w przedstawieniu *Boska!*. Ostatnie lata przyniosły wybitne – i niezwykle zróżnicowane – kreacje w *Obławie* Marcina Krzyształowicza, *Pokłosiu* Władysława Pasikowskiego, filmach *Wojtka* Smarzowskiego, obrazie Janusza Majewskiego *Excentrycy, czyli po słonecznej stronie ulicy*, międzynarodowej koprodukcji *Czerwony kapitan* Michała Kollara, *Sali Samobójców*. *Hejterze* Jana Komasy, filmie *Powrót do tamtych dni* Konrada Aksinowicza czy *Fucking Bornholm* w reżyserii Anny Kazejak. Jest członkiem Polskiej oraz Europejskiej Akademii Filmowej. Wyreżyserował spektakl dyplomowy studentów IV roku Wydziału Aktorskiego we Wrocławiu na podstawie książki Doroty Mastowskiej *Inni Ludzie* czy przedstawienie na podstawie tekstów Jeremiego Przybory i Jerzego Wasowskiego *Smuteczki, czyli ostatni naiwni*, a także ze studentami warszawskiej Akademii Teatralnej filmy krótkometrażowe: *Milczenie polskich owiec*, *Ding Dong*, *Krwawy Dziekan*, *II Koncert na Wiolonczelę i Orkiestrę* i film pełnometrażowy *Marta Grall*. Laureat Nagrody im. Zbyszka Cybulskiego za rolę w *33 scenach z życia i dwóch Orłów* za pierwszoplanowe role w filmach *Pokłosie* i *Powrót do tamtych dni*. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i Srebrnym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

fol. Bartek Warzecha

fol. Magda Huseckiel

Arkadiusz Brykalski

Urodzony w 1971 roku. Aktor teatralny, filmowo-telewizyjny i muzyczny. Polonista i mechanizator rolnictwa. Absolwent Państwowego Policealnego Studium Wokalno-Aktorskiego im. Danuty Baduszkowej w Gdyni. Był aktorem Teatru Muzycznego w Gdyni, Narodowego Wybrzeże w Gdańsku, Narodowego Teatru Starego w Krakowie, obecnie na stałe w Zespole Teatru Powszechnego w Warszawie. Finalista Przeglądów Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu. Na stałe współpracuje z Centralą, Teatrem Atelier w Sopocie, Teatrem Roma i Teatrem Rampa w Warszawie.

Bartosz Porczyk

Absolwent Wydziału Aktorskiego Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi, studia ukończył w 2003 roku. Karierę zawodową zaczął na deskach Teatru im. Stefana Jaracza w Łodzi. W latach 2003–2006 był aktorem Teatru Muzycznego Capitol we Wrocławiu pod kierownictwem artystycznym Wojciecha Kościelniaka. Po zdobyciu Grand Prix na Przeglądzie Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu w 2006 roku został zatrudniony w Teatrze Polskim we Wrocławiu pod dyrekcją Krzysztofa Mieszkowskiego, gdzie pracował przez 10 lat. W 2010 roku powstała jego solowa płyta pt. *Sprawca*. W 2016 roku rozpoczął współpracę ze stołecznymi scenami: Teatrem Powszechnym i Teatrem Syrena. W latach 2013–2016 prowadził działalność dydaktyczną na Akademii Sztuk Teatralnych w Krakowie Filii we Wrocławiu na Wydziale Aktorstwo Lalkarskie (interpretacja piosenki aktorskiej). W 2016 roku wyreżyserował dyplom aktorski tego wydziału – *Amadeusza Shaffera*. W tym samym czasie został wykładowcą Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie. Od 2016 roku jest aktorem warszawskiego Teatru Studio pod dyrekcją Natalii Korczakowskiej. Przez 17 lat pracy zawodowej rozwijał się współpracując z takimi reżyserami jak: Waldemar Zawodniński, Wojciech Kościelniak, Natalia Korczakowska, Jan Klata, Agnieszka Olsten, Wiktor Rubin, Jerzy Bielunas, Konrad Imiela, Łukasz Twardowski, Michał Zadara, Krzysztof Garbaczewski, Ewelina Marciniak, Jan Machulski, Jan Komasa, Wojciech Smarzowski, Marek Fiedor, Antoni Krauze, Weronika Migoń, Ryszard Bugajski. Jest laureatem licznych nagród, m.in.: Nagrody Aktorskiej na Festiwalu Szkół Teatralnych w Łodzi za rolę Ekarta w spektaklu *Baal* Bertolda Brechta w reżyserii Marka Fiedora oraz Nagrody Marszałka Województwa Łódzkiego (2003); Złotego Tukana – Głównej Nagrody Konkursu, Tukana Dziennikarzy i Tukana Publiczności na 27. Konkursie Aktorskiej Interpretacji Piosenki we Wrocławiu (2006), Nagrody za Najlepszą główną rolę męską na XIII Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym Dublin Fringe Festival za rolę w spektaklu *Smycz* w reżyserii Natalii Korczakowskiej. Za rolę w *Smyczy* otrzymał też m.in.: Nagrodę Aktorską „Jajco festiwalu” na Festiwalu Prapremier w Bydgoszczy (2007), Nagrodę za Najlepszą Rolę Męską na 38. Jeleniogórskich Spotkaniach Teatralnych (2008) i Nagrodę Specjalną Prezydenta Miasta Wrocławia na 42. Międzynarodowych Spotkaniach Teatrów Jednego Aktora. Laureat Nagrody Grand Prix 48. Kaliskich Spotkań Teatralnych – Festiwalu Sztuki Aktorskiej za najlepszą pierwszoplanową rolę męską w spektaklu *Sprawa Dantona* w reżyserii Jana Klaty (2008), nagrody aktorskiej na Opolskim Festiwalu Teatralnym Klasyka Polska za rolę Stanisława Wokulskiego w spektaklu *Lalka* w reżyserii Wiktora Rubina oraz wielu innych nagród. W 2011 roku został odznaczony Brązowym medalem Zasłużony Kulturze Gloria Artis. W 2014 roku był nominowany do Paszportu „Polityki” w kategorii Teatr za rolę Gustawa w *Dziadach* w reżyserii Michała Zadary. Prywatnie jest mężem tancerki, aktorki i choreografki Eweliny Adamskiej-Porczyk oraz tatą dwóch synów, Oskara i Gustawa. W wolnych chwilach komponuje muzykę, pisze teksty piosenek, maluje obrazy i jeździ konno.

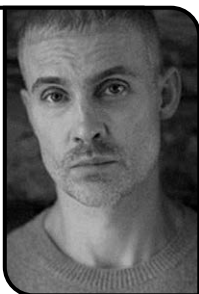

foto: Marcin Rodzaj

Barbara Wysocka

Aktorka i reżyserka. Absolwentka Wydziałów Aktorskiego i Reżyserii Dramatu Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Krakowie. Wcześniej studiowała grę na skrzypcach w Hochschule für Musik we Freiburgu w Niemczech. W latach 2004–2014 związana ze Starym Teatrem w Krakowie, obecnie w zespole aktorskim Teatru Powszechnego w Warszawie. Wielokrotnie nagradzana za swoje role i spektakle (*Judyta w Księdzu Marku*, *Agnieszka w 8 Dniu Tygodnia*, *Kassandra w Odprawie posłów greckich*, *Aleksandra Billewiczówna w Trylogii*, *Idalia w Fantazym*, *Lilla w Lilli Wenedzie*, *Szapocznikow*, *Stan nieważkości*, *Chopin bez fortepianu*, *Bieguni*). Współpracowała z Maxim Gorki Theater oraz Schaubühne am Lehniner Platz w Berlinie. Reżyserowała m.in. w Kammerspiele oraz w Bayerische Staatsoper w Monachium, Staatsoper w Berlinie, Volkstheater w Wiedniu, w Teatrze Wielkim – Operze Narodowej, Teatrze Narodowym i Teatrze Powszechnym w Warszawie, w Narodowym Starym Teatrze w Krakowie, Grand Theatre del Liceu w Barcelonie oraz dla Bregenzer Festspiele. Instalacje audio i video tworzyła dla Schauspielhaus w Wiedniu oraz Komische Oper w Berlinie. W roku akademickim 2019/20 jako Cornell Distinguished International Visiting Professor wykładała na Wydziale Teatru Swarthmore College w Filadelfii, USA. Nagrodzona m.in. Złotym Yorickiem, Paszportem „Polityki” za rok 2009, główną nagrodą aktorską Konkursu na Inscenizację Dawnych Dzieł Literatury Polskiej „Klasyka Żywa” za rolę Idalii w spektaklu *Fantazy*, główną nagrodą aktorską Konkursu na Wystawienie Sztuki Współczesnej za rolę w spektaklu *Bieguni*. Współtworzy grupę artystyczną Centrala.

foto: Paulina Holtz

Filip Lipiecki

foto: Szymon Malecki

Urodzony w 1995 roku w Gdańsku. Aktor filmowy, teatralny, dubbingowy oraz producent kreatywny. Absolwent Theatre & Performance Studies w University of Warwick w Coventry (2016) oraz Wydziału Aktorskiego Akademii Sztuk Teatralnych im. Stanisława Wyspiańskiego w Krakowie. Wraz z zespołem spektaklu *Ojcowie* nagrodzonym na XI Forum Młodej Reżyserii uczestniczył w prezentacjach przedstawienia w całej Polsce. Współpracuje z Teatrem Barakah w Krakowie. Znany z roli głównego antagonisty w filmie *Freestyle* (reż. Maciek Bochniak) oraz z roli w serialu *Emigracja XD* (reż. Łukasz Kośmicki). Jego monodram *Ashes* został zaprezentowany w ramach festiwalu: Prague Fringe Festival, International Festival of Arts Schools *Artorium* w Bańskiej Bystrzycy oraz Fuse International w Londynie. Posiada poziom C2 w trzech językach.

Paulina Szostak

Absolwentka warszawskiej Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza. Od 2014 roku w zespole Teatru Narodowego. Współpracowała ze scenami warszawskimi – Teatrem Studio im. Stanisława Ignacego Witkiewicza, Teatrem Ochoty, a także z Teatrem Polskiego Radia i Teatrem Telewizji

Polskiej. Laureatka Nagrody im. Jana Machulskiego „Bądź orłem, nie niżaj lotów” za rolę Lizy w *Szkicach z Dostojewskiego* w reżyserii Mai Komorowskiej w Akademii Teatralnej w Warszawie na 32. Festiwalu Szkół Teatralnych w Łodzi (2014).

fol. Filip Pławiak

Robert Ostolski

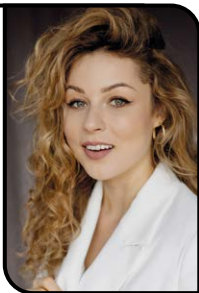
Ukończył Wydział Aktorski Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Krakowie – Filii we Wrocławiu w 1995 roku. Pracę na scenie rozpoczął w Lubuskim Teatrze im. Leona Kruczkowskiego w Zielonej Górze musicalem dla dzieci *Szalona klasa* w reżyserii Ewy Marcinkówny. Dwa sezony spędził w Teatrze Lubuskim pod dyrekcją Waldemara Matuszewskiego i Piotra Bogusława Jędrzejczaka. W tym czasie zagrał m.in.: Hajmona w *Antygonie* i Wacława w *Zemście* w reżyserii Waldemara Matuszewskiego oraz Prosiaczka w *Kubusiu Puchatku* w reżyserii Piotra Szczerskiego. Pracował też w Teatrze im. Stefana Żeromskiego w Kielcach, gdzie zagrał 5 głównych ról (m.in.: Pierre’a Brochant w komedii *Kolacja dla głupca* w reżyserii Ewy Marcinkówny). W sezonie 1998/1999 został aktorem Teatru Nowego w Łodzi, gdzie zagrał Walentego w *Fauście* w reżyserii Zdzisława Jaskuły. W sezonie 1999/2000 związany z Teatrem Ochoty w Warszawie, występował m.in. w *Ślubach panieńskich* i *Hamlecie* w reżyserii Tomasza Mędrzaka, *Iwanowie* w reżyserii Eugeniusza Korina, *Kartotece* w reżyserii Krzysztofa Galosa. Grał również gościnnie w teatrze w Radomiu: w *Emigrantach* w reżyserii Krzysztofa Galosa i *Mayday* w reżyserii Andrzeja Zaorskiego. Widzom dużego ekranu jest znany m.in. z filmów: *Enen*, *Plac Zbawiciela*, *Ja wam pokażę*, *Pornografia*, *Rób swoje, ryzyko jest twoje*, *Cud Purymony*, *Święta Polskie* i *Torowisko* oraz seriali telewizyjnych: *Ludzie Chudego*, *Ranczo*, *Hotel 52*, *Ten ratuje cały świat*, *Na dobre i na złe*, *Klan*, *Odwróćni* oraz *Samo życie*, *2XL*. W Teatrze Komedia zagrał w: *La cage aux folles - Klatka wariatek* w reżyserii Grzegorza Chrapkiewicza, *Fotki z wakacji*, *Zorro*, *Człowiek dwóch szefów*, *Komedia o napadzie na bank*, *O sole mio*, czyli *nikt nie kocha tak jak tenor* w reżyserii Tomasza Dutkiewicza oraz ostatnio: w programie komediowym *Kanał nova Polska* oraz w *Jak się starzec bez godności* w reżyserii Macieja Podstawnego.

fol. David Stube

Monika Cieciora

Aktorka, w 2021 roku ukończyła Akademię Teatralną im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie przedstawieniami i pokazami dyplomowym w reżyserii Jana Englerta, Agaty Dudy – Gracz i Marcina Hyncnara. Zadebiutowała w 2022 roku rolą Maszy w *Trzech Siostrach* w reżyserii Krzysztofa Jasińskiego w Teatrze STU w Krakowie.

W tym Teatrze wcieli się również w postać Maryny w *Weselu*. Występuje także w deskach Teatru Kwadrat w Warszawie, gdzie można ją zobaczyć w przedstawieniach: *Za jakie grzechy dobry Boże* i *Ciotka Karola 4.1*. Absolwentka szkoły muzycznej I stopnia. Uczestniczka warsztatów Techniki Meisnera oraz Workcenter of Jerzy Grotowski and Thomas Richards w Pontederze.

fol. Weronika Kuźma

Mikołaj Woubishet

Absolwent Akademii Sztuk Teatralnych we Wrocławiu, przez wiele lat związany z Teatrem Muzycznym Capitol. Występował także m. in.: w Teatrze w Polskim we Wrocławiu, Teatrze im. J. Słowackiego w Krakowie i Teatrze Syrena w Warszawie. Laureat nagrody Grand Prix na XXIX Przeglądzie Piosenki Aktorskiej.

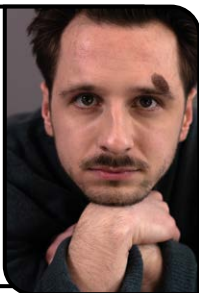
Jego najważniejsze role to: Behemot w *Mistrzu i Małgorzacie* (reż. Wojciech Kościelniak), Planchet w *Trzech Muszkieterach* (reż. Konrad Imiela), Cesarz w *Cesarzu* (reż. Cezary Studniak) oraz Ira Aldridge w *Czarnym Szekspirze* (reż. Jacek Mikołajczyk). Zagrał także w serialach: *Żywioty Saszy*, *Król czy Sexify 2*.

fol. Katarzyna Pietruska

Damian Mirga

Absolwent Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza (2020 r.). Miłośnik piłki nożnej i fan talentu Lionela Messiego. Gościnnie występuje w *Mizantropie* w Teatrze Narodowym oraz w bajce *Legendy warszawskie* w Teatrze Capitol.

fol. Magda Góra

Paweł Stefaniak

Kierownik sceny Teatru Komedia, w którym pracuje od 2006 roku. W zakresie obsługi technicznej spektakli współpracował m.in. z Akademią Teatralną im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie oraz wieloma scenami warszawskimi i teatrami impresaryjnymi.

Krzysztof Iwański

W latach 2018–2023 montażysta sceny i brygadzysta sceny w Teatrze Collegium Nobilium Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie. Od 2023 roku montażysta sceny w Teatrze Komedia.

100 procent *Zemsty* wg Michała Zadary, czyli ile z tego, co myślimy o *Zemście* jest... do przemyślenia?

Zemsta jest koktajlem odmian komedii: komedią charakteru, nieprawdopodobieństw i omyłek.

Nie 0% 100% Tak

Michał Zadara: 50%

Niewątpliwie *Zemsta* stanowi koktajl odmian komedii, ale oprócz tego to arcydzieło, które jest po prostu dramatem o ludziach. I nasza inscenizacja, nasze podejście do *Zemsty*, tym się różni od innych, że traktujemy te postaci poważnie jako ludzi. Ludzi, którzy mają marzenia, którzy mają cele, którzy są skomplikowani.

*

Mur graniczny dzielący zamek na dwie części pełni w *Zemście* ważną rolę fabularną; gdyby nie próba jego naprawy i bójka, wydarzenia nie przybrałyby tak dynamicznego obrotu. Mur to także symbol podziałów społecznych, emocjonalnych i osobistych.

Nie 0% 100% Tak

Michał Zadara: 30%

Mur graniczny jest ważny jako miejsce, w którym rozpala się incydent-pretekst, ale nie pełni w fabule istotnej funkcji. Nie takiej, jak chociażby mur w *Śnie nocy letniej*, który oddziela Pirama od Tyzbe. Mur w *Zemście* to miejsce, gdzie dochodzi do wydarzenia mającego dalsze konsekwencje, ale nie jest symbolem najważniejszych podziałów w tym dramacie.

Aleksander Fredro pochyla się w *Zemście* z sympatią nad szlachecką prowincją.

Nie 0% 100% Tak

Michał Zadara: 75%

To jest w dużej mierze prawda. Autor chce zrozumieć dramat następujący w świadomości szlacheckiej w XIX wieku, czyli w epoce, która właśnie się kończy. To jest wtedy, kiedy Fredro pisze. Szlachta będąca grupą uregulowaną własną przemocą musi się zmienić w społeczeństwo podlegające praworządności. I to jest dramatyczne. I faktycznie dla Fredry też jest tak, że tamten piękny i romantyczny świat szlachty odchodzi w przeszłość a następuje era biurokracji. Ona jest wolna od przemocy – co jest oczywiście dobre – ale mniej romantyczne.

*

Najważniejszym motorem akcji w *Zemście* jest konflikt Cześnika z Rejentem.

Nie 0% 100% Tak

Michał Zadara: 50%

Najważniejszym motorem akcji w *Zemście* jest krążąca przemoc, natomiast konflikt Cześnika z Rejentem i jego rozwiązanie pozwala wyprowadzić refleksję o zastąpieniu przemocy przez biurokrację. I to jest w *Zemście* kluczowe.

*

Do krwawego finału nie dochodzi w *Zemście* tylko i wyłącznie z powodu pojawienia się w niej nowego, nieromantycznego Boga: administracji, ładu prawnego, biurokracji.

Nie 0% 100% Tak

Michał Zadara: 100%

Zemsta opowiada historię administracji i prawa cywilnego. Bo przemoc, która jest nie do opanowania i którą rozpętuje Cześnik, w trakcie trwania sztuki powoli zostaje zastąpiona prawem cywilnym, prawem administracyjnym. Sprawy zostają uregulowane umowami, np. Rejent mówi o intercyzie, a na końcu Cześnik dochodzi do tego, że można się zemścić aktem prawnym, czyli ślubem. Cześnik potrzebuje aktu małżeństwa, aby pokrzyżować inne małżeństwo. Akty prawne zastępują więc zemstę – dlatego też tytuł sztuki brzmi *Zemsta*. To opowieść o historii zemsty i historia zanikania zemsty. To prawda, że Fredro jest komediopisarzem i pisze bardzo śmieszną sztukę z wieloma żartami, ale pisze też skrótową historię o tym, jak prawo cywilne zastępuje przemoc w społeczeństwie. To jest super ciekawe - bardzo współczesne, ale i starożytne. To również temat *Oresteii* Ajschylosa, czyli mamy temat arcyteatralny – coś, czym teatr zajmuje się od samego początku. W jaki sposób da się przerwać ciąg zemsty? Odpowiedź Fredry brzmi: poprzez urzędników i nudne prawo cywilne. Ta odpowiedź jest wspaniała! My często zapominamy po co jest prawo i wtedy trzeba takiego Fredry, by nam o tym przypomniał. Żebyśmy się na sobie nie mścili, tylko mogli zawierać umowy.

Podstolina jest nie tylko dawną kochanką Wacława, ale ma z nim romans w trakcie trwania sztuki.

Nie 0% 100% Tak

Michał Zadara: 100%

Tak. Oni mają romans. Jest to wpisane w tekście i to nie jest kontrowersyjne, a jednak o tyle ważne, że rzuca pewne światło na Wacława i Klarę. Oni nie muszą brać ślubu, bo chcą ze sobą seksu. Oni ten seks mogą gdzieś mieć i go mają. Historia z Podstoliną służy temu, by to pokazać. Wacław nie jest zdesperowanym erotomanem. On potrzebuje ślubu z Klarą, by odziedziczyć wszystkie jej majątki. A ona – Klara – potrzebuje ślubu z Wacławem, by żyć zgodnie z oczekiwaniami społeczeństwa. Co natomiast nie wyklucza seksu przedmałżeńskiego.

100 procent *Zemsty* wg Michała Zadary?

100 procent *Zemsty* oznacza, że chcemy w tej inscenizacji nie traktować tekstu Aleksandra Fredry jako czegoś, co trzeba przewyciężyć. Albo co nam przeszkadza. Albo co trzeba uwspółcześnić. Albo co trzeba przepisać lub przetłumaczyć na współczesność. My chcemy się w 100 procentach zaangażować w problemy poruszane w tekście. I chcemy je rozwiązać, a dzięki temu zrobić jak najsilniejszą inscenizację. Nie udajemy, że to jakaś wersja *Romea i Julii* albo że to historia o polsko-polskiej wojnie. My po prostu realizujemy tekst Aleksandra Fredry, który stawia takie a nie inne problemy. W tym sensie jest to 100 procent tej sztuki.

?

Czy to jest *Zemsta*, jakiej chciałby Fredro?

Twoja odpowiedź:

Nie 0% 100% Tak

Odpowiedz po spektaklu ;)

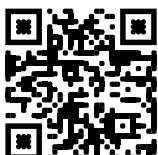
Uśmiech w prezencie miejcie na względzie!

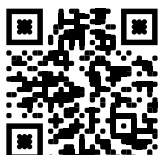
Teatralny voucher to świetny pomysł na upominek!

Obdarowani voucherem sami decydują,
co chcą obejrzeć na scenie Komедии,
a Ty dostarczasz im okazji do śmiechu,
relaksu i wzruszeń.

Dowiedz się więcej
o komediowych
voucherach:

Sprawdź
komediowy
repertuar:

TworzyMY Komedię

Krzysztof Wiśniewski
dyrektor Teatru

Aneta Groszyńska
zastępczyni dyrektora
ds. artystycznych

Łukasz Orłowski
zastępca dyrektora ds. rozwoju
i komunikacji

Lidia Truszkowska
główna księgowa

Monika Jakubczyk
zastępczyni głównej księgowej

Danuta Pszczołkowska
specjalistka ds. płac

Joanna Piliszek
specjalistka ds. rozliczeń
z kontrahentami oraz Vat

Marta Dudek
radczyni prawna

Małgorzata Kondracka
specjalistka ds. obsługi sekretariatu

Kamila Rejchert
kierowniczka Działu Administracji

Anna Andraka
kierowniczka Działu Komunikacji,
Marketingu i Sprzedaży

Agnieszka Butowska
zastępczyni Kierowniczki Działu
Komunikacji, Marketingu i Sprzedaży

Justyna Piliszek
starsza specjalistka ds. sprzedaży
i rozwoju publiczności

Anna Hautz
specjalistka ds. komunikacji i ePR

Beata Ptak
specjalistka ds. sprzedaży
indywidualnej i grupowej/kasjerka

Elżbieta Wyrzykowska
kasjerka

Justyna Pankiewicz
kierowniczka Działu Produkcji

Robert Ostolski
zastępca kierowniczki Działu
Produkcji/inspicjent

Marta Kostoń
producentka

Ewa Piórek
producentka

Aleksandra Maron
koordynatorka małej sceny

Marcin Gajewski
kierownik techniczny

Paweł Stefaniak
kierownik obsługi sceny

Donald Klepczarek
kierownik pracowni oświetleniowej

Marcin Bociński
kierownik pracowni audiowizualnej

Marek Klepczarek
starszy specjalista realizator światła

Mateusz Bagiński
starszy specjalista realizator
audio/video

Jakub Szafran
realizator światła

Olga Rojek
realizatorka audio/video

Krzysztof Iwański
rzemieślnik teatralny,
montażysta sceny

Grzegorz Laskus
rzemieślnik teatralny, montażysta
sceny

Irmina Kurowska
garderobiana

Katarzyna Adamczyk
garderobiana

Andrzej Milewski
starszy portier informator

Waldemar Pilich
starszy portier informator

Piotr Skrzypczyk
starszy portier informator

Cezariusz Zieliński
starszy portier informator

Grzegorz Pszczołkowski
starszy portier informator

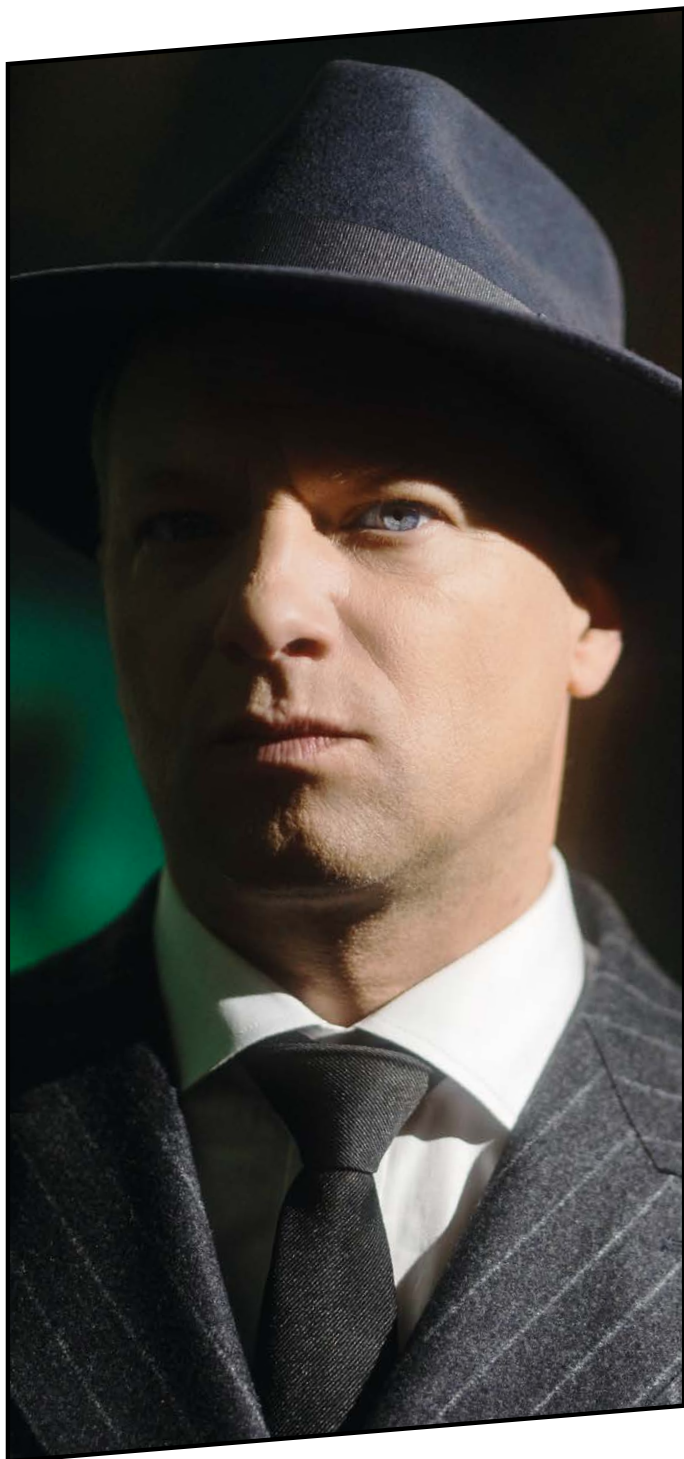
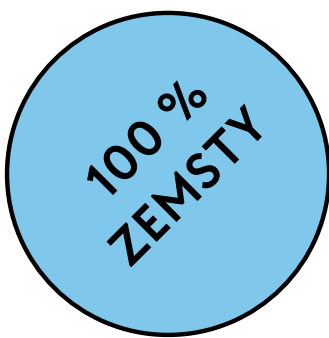
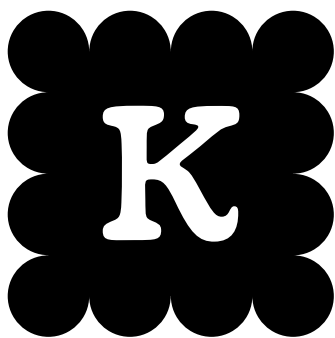
Agnieszka Grabowska
pracowniczka gospodarcza

Alina Laskus
pracowniczka gospodarcza

Ewa Młynarczyk
pracowniczka gospodarcza

Anna Wójcik
pracowniczka gospodarcza

Teatr Komedia

teatrkomedia.pl

#niepowazninaserio

instytucja kultury
miasta stołecznego
Warszawy

Mecenas

Partner Teatru

Partner premiery

